

فراخوان اقدام فوری

جان نرگس محمدی به خاطر بیماری کرونا در خطر است

نرگس محمدی، مدافع حقوق بشر در زندان دچار علائم مشکوک به کرونا شده است. این در حالی است که او همزمان از بیماری‌های پیشین خود رنج می‌برد. مقامات با جلوگیری از دسترسی وی به خدمات پزشکی و نگهداری او در شرایط غیرانسانی، سلامت و جان او را به خطر انداخته‌اند. او تنها به دلیل فعالیت‌های صلح‌آمیز حقوق بشری در زندان به سر می‌برد و باید بی‌درنگ و بدون قید و شرط آزاد شود.

اقدام شما موثر است؛ به زبان و قلم خودتان نامه بنویسید یا از متن زیر الگو برداری کنید.

ریاست محترم قوه قضائیه جناب آقای ابراهیم رئیسی

دفتر نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در مقر سازمان ملل در ژنو

c/o Permanent Mission of Iran to the UN, Chemin du Petit-Saconnex 28, 1209 Geneva, Switzerland

جناب آقای رئیسی،

نرگس محمدی، مدافع حقوق بشری که از بیماری رنج می‌برد و از اردیبهشت سال ۱۳۹۴ غیرعادلانه زندانی شده است، از ۹ تیر مشکوک به ابتلاء به کروناست و علائم این بیماری از جمله؛ سرفه، تنگی نفس، درد مفاصل و عضلات و از دست دادن حس بویایی در وی ظاهر شده است. علیرغم وخیم‌تر شدن وضع سلامت وی، مسئولین همچنان او را از دسترسی به مراقبت‌های پزشکی محروم کرده‌اند و از اعلام نتایج آزمایشی که در ۱۸ تیر انجام شده هم سر باز می‌زنند. این رویه سلامت و زندگی نرگس محمدی را در معرض خطر قرار داده است، به ویژه با توجه به اینکه او مبتلا به یک بیماری ریوی است و سیستم ایمنی بدنش نیز به دلیل انجام عمل‌های جراحی در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ تضعیف شده است.

نرگس محمدی در تاریخ ۳ دی ۱۳۹۸ به صورت خشونت‌آمیز از زندان اوین به زندان زنجان منتقل شد. از آن زمان، با تعدد مسئولان، او از دسترسی به خدمات درمانی محروم مانده است. این امر مصداق نوعی شکنجه یا رفتار بی‌رحمانه، غیرانسانی و تزیلی است. مقامات زندان و دادستانی مانع انتقال او به مراکز تخصصی درمانی خارج از زندان شده‌اند. در نتیجه، نسخه‌های وی برای داروهای مانع لخته خون در ریه‌ها، از زمان انتقال او از زندان اوین تمدید نشده است. هم چنین او با زنان محکوم به جرائم خشونت‌بار در یک جا نگهداری می‌شود و چنانکه گزارش شده توسط یکی از آنان تهدید به مرگ شده است. مسئولین، نزدیک به یک سال است که به او اجازه تماس تلفنی با فرزندانش را نداده‌اند و کتب و نشریات، لباس و ویتامین‌هایی را که خانواده برای می‌آورند به دست او نمی‌رسانند.

روز ۳ اسفند ۱۳۹۸ مقامات دادستانی و امنیتی، نرگس محمدی را در زندان زنجان ملاقات کرده و به او اطلاع دادند که به دلیل فعالیت‌های حقوق بشری‌اش در زندان به چندین جرم امنیتی متهم شده است. از جمله فعالیت‌هایی که از سوی مقامات به عنوان «مصادیق جرم» قلمداد شده عبارتند از صدور بیانیه‌هایی از داخل زندان در محکومیت مجازات اعدام، نگهداری افراد به مدت طولانی در سلول انفرادی و دیگر انواع شکنجه و بدرفتاری، و کشتار معترضان در آبان ۱۳۹۸، و همچنین طرح درخواست برگزاری رفراندوم در خصوص تعیین نوع نظام سیاسی کشور. مقامات هم چنین به او اطلاع دادند که یک پرونده کیفری دیگر نیز به اتهام «ایجاد اختلال در نظم زندان» و «افترا به رئیس زندان اوین» علیه او گشوده‌اند. اتهام اول به دلیل تحصن در زندان به همراه دیگر زنان زندانی در زندان اوین، از تاریخ ۳۰ آذر تا ۳ دی ۱۳۹۸ در اعتراض به کشتار معترضان آبان ۱۳۹۸ است. اتهام دوم به دلیل شکایتی است که نرگس محمدی در دی ماه ۱۳۹۸ علیه رئیس زندان اوین از بابت اقدام به فحاشی، تهدید به مرگ و ضرب و جرح نرگس محمدی در حین انتقال او به زندان زنجان ثبت کرد. نرگس محمدی گفته است که این اقدامات منجر به کبودی بدن وی و بریده شدن دستش در برخورد با یک در شیشه‌ای شد.

اینجانب مصرا نه از شما درخواست می‌کنم که فوراً و بدون قید و شرط نرگس محمدی را از زندان آزاد کنید چرا که او تنها به دلیل فعالیت‌های صلح‌آمیز حقوق بشری زندانی شده است. تا زمان آزادی، درخواست می‌کنم که بدون فوت وقت خدمات درمانی مورد نیاز او را در خارج از زندان در اختیار وی قرار دهید، به نگهداری او در زندان زنجان که جنبه تنبیهی داشته و جان او را به مخاطره انداخته خاتمه داده و او را به همان جایی که قبلاً نگهداری می‌شد، یعنی زندان اوین، بازگردانید. لطفاً کسب اطمینان کنید مادام که در زندان به سر می‌برد به ملاقات با خانواده و تماس با فرزندانش دسترسی داشته باشد و از او در مقابل شکنجه و دیگر بدرفتاری‌ها محافظت شود. ادعاهای او در خصوص شکنجه و دیگر انواع بدرفتاری باید هر چه سریعتر توسط یک نهاد مستقل و بی‌طرف مورد رسیدگی و تحقیق قرار بگیرد.

با احترام

اطلاعات تکمیلی

دادستانی تهران از رسیدگی به شکایت نرگس محمدی علیه رئیس زندان اوین مبنی بر بدرفتاری و تخلف سر باز زده است. نرگس محمدی این شکایت را در دی ماه ۱۳۹۸ به ثبت رساند. مقامات دادستانی هم چنین از دادن یک نسخه از گزارش پزشک قانونی (نهادی که تحت نظارت قوه قضائیه انجام وظیفه می‌کند) که بنا به گفته نرگس محمدی در آن تایید شده است که او در دی ماه ۱۳۹۸ در جریان انتقال خوشونت آمیز از زندان اوین به زندان زنجان دچار کبودی و جراحت شده است، خودداری می‌کنند. آنان در عوض به وکیل وی گفته‌اند که نرگس محمدی باید از رئیس زندان اوین به دلیل متهم کردن وی به طور علنی به شکنجه و سایر رفتارهای بی‌رحمانه، غیرانسانی و تزدیلی عذرخواهی کند.

از ۹ تیر ۱۳۹۹، نرگس محمدی و ۱۱ زن دیگر در زندان زنجان از علائم ابتلاء به کرونا رنج می‌برند. خانواده وی بارها به دفتر دادستانی استان زنجان مراجعه کرده و درخواست خدمات پزشکی کرده‌اند. در ۸ تیر، پس از پیگیری‌های مکرر، از او و ۱۱ زن دیگر آزمایش کرونا به عمل آمد اما مسئولین از مطلع کردن آنان از نتیجه آزمایش خودداری می‌کنند. حوالی همان زمان، مسئولین، چندین زن را که در همان بخش زندانی بودند اما علائمی از ابتلا در آنان مشاهده نمی‌شد، به مکانی دیگر انتقال دادند. این امر به این نگرانی که نرگس محمدی و ۱۱ زن دیگر به کرونا مبتلا شده‌اند دامن زده است. او به دلیل ابتلای مزمن به یک بیماری ریوی در خطر بیماری شدید و حتی مرگ قرار دارد. این بیماری با مشکلات تنفسی همراه است و نرگس محمدی نیاز دارد که از اسپری تنفسی استفاده کند و بطور مرتب داروهای ضد انعقادی برای جلوگیری از لخته شدن خون در ریه‌هایش دریافت کند. دکترها به او توصیه کرده‌اند که یک دکتر متخصص باید بطور مرتب و حداقل هر شش ماه یکبار او را معاینه و میزان داروی او را تنظیم کند. علیرغم این توصیه پزشکان، از زمان انتقال به زندان زنجان در ۳ دی ۱۳۹۸، او به خدمات پزشکی تخصصی دسترسی نداشته است. در نتیجه، نسخه‌های او تجدید نشده و داروهای حیاتی خود را دریافت نکرده است. دفتر دادستانی در استان زنجان به خانواده وی گفته‌اند که طبق دستور صریح مسئولین وزارت اطلاعات، او نباید از زندان به بیرون برده شود. در فروردین ۱۳۹۹، به دنبال عملیات گسترده سم‌پاشی در زندان برای مقابله با شیوع ساس، نرگس محمدی برای هفته‌ها از سرفه‌های شدید و درد قفسه سینه رنج برد.

نگهداشتن نرگس محمدی در کنار زنان محکوم به جرائم خوشونت‌آمیز، هم ناقض قوانین ایران و هم بر خلاف قوانین و استانداردهای بین‌المللی است که تصریح می‌کنند زندانیان محکوم به جرائم غیرخوشونت‌آمیز باید جدا از زندانیان محکوم به جرائم خوشونت‌آمیز نگهداشته شوند. در فروردین ۱۳۹۸، یک زندانی که به جرم ارتکاب قتل زندانی شده بود، نرگس محمدی را تهدید به مرگ کرد. موارد ضرب و جرح زندانیان در زندان زنجان توسط دیگر زندانیان و همین‌طور توسط کارکنان زندان مکرراً گزارش شده در حالی که مسئولین به موضوع شیوع گسترده بیماری‌های روانی در میان زندانیان توجهی نمی‌کنند. این شرایط ناامن باعث بدتر شدن وضعیت روحی و روانی نرگس محمدی شده است.

او و دیگر زنانی که در زندان زنجان به سر می‌برند هم چنین از ازدحام جمعیت، تهویه نامناسب، حمام‌های ناکافی و کثیف، و نبود امکانات بهداشتی و مواد شوینده ظروف و لباس و عدم حفظ بهداشت رنج می‌برند. گفته می‌شود غذاهایی که بین زندانیان پخش می‌شود غیرقابل خوردن است و نرگس محمدی مجبور شده است که به نان، ماست، گوجه فرنگی و حبوباتی که از مغازه داخل زندان می‌خرد اکتفا کند. این وضعیت مایه نگرانی جدی است زیرا به توصیه پزشکان، رژیم غذایی نرگس محمدی باید غنی از پروتئین باشد تا زخم‌های ناشی از جراحی در بدن وی التیام یابند. نرگس محمدی در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ تحت دو عمل جراحی برای برداشتن رحم و کیسه صفرا قرار گرفته است.

نرگس محمدی از زمان دستگیری‌اش در اردیبهشت سال ۱۳۹۴ در زندان بوده است. مسئولان در آن زمان گفتند که دستگیری و بازداشت او به منظور اجرای حکم شش سال حبس وی، که در سال ۱۳۹۰ به دلیل فعالیت‌های صلح‌آمیز حقوق بشری در کانون مدافعان حقوق بشر صادر شده بود، صورت گرفته است. اما او بر این باور است که بازداشت وی به دلیل ملاقاتش در سال ۱۳۹۳ با کاترین اشتون، نماینده عالی اتحادیه اروپا در سیاست خارجی و امور امنیتی بوده است. نرگس محمدی در سال ۱۳۹۵ طی یک محاکمه غیرعادلانه در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب در تهران به ۱۶ سال حبس اضافی محکوم شد. طبق قوانین مجازات در ایران، او باید در رابطه با این حکم، ۱۰ سال در زندان بماند. محکومیت جدید وی صرفاً در ارتباط با فعالیت‌های حقوق بشری‌اش از جمله شرکت در کارزار «لعو گام به گام اعدام» (لگام) بوده است. از زمان بازداشت، او تنها یکبار و به مدت سه روز به مرخصی رفته است. در تمام دوران زندان، بارها بازجوی مسئول پرونده‌اش در وزارت اطلاعات به ملاقات او آمده و وی را تحت فشار قرار داده که تعهدنامه‌ای امضاء کند که دیگر به فعالیت‌های حقوق بشری ادامه نمی‌دهد. در نامه‌ای که او در دی ماه ۱۳۹۸ نوشت و به بیرون از زندان درز کرد، نرگس محمدی نوشته بود: «برای بریدن صدای من نظام جمهوری اسلامی ایران از هیچ اقدام خوشونت‌آمیز، از زندان و حبس‌های طولانی تا ندیدن فرزندانم و حتی قطع تماس‌های تلفنی و نشنیدن صدایشان و ضرب و شتم و تبعید و توهین و حتک حرمت دریغ نمی‌کند... آنچه من را سرپا نگاه داشته ... عشقم به ملت سربلند و رنج کشیده سرزمینم و آرمان عدالت و آزادی است. تا لحظه دم فرو بستن ابدی از گفتن حق و از فریاد بر سر ظلم و حمایت از عدالت‌جویان و آزادی‌خواهان و تحقق صلح پایدار دست برنخواهم داشت».

زبان ترجمه‌ی نوشته نامه: فارسی یا انگلیسی

لطفاً هر چه زودتر و حداکثر تا این تاریخ اقدام نمائید: ۳ شهریور ۱۳۹۹

لینک فراخوان قبلی: <https://www.amnesty.org/en/documents/MDE13/1784/2020/en/>